

D ů v o d y:

Ze žaloby je patrné, že směřuje proti rozsudku bursovního rozhodčího soudu pro zemědělské plodiny ve Vídni, a to v souvislosti s exekucí, která by byla na základě tohoto exekučního titulu zahájena u okresního soudu v T. Jde tu tedy o cizozemský exekuční titul, na který nelze použít ani předpisů čl. XXIII nebo XXV uv. zák. k c. ř. s., které se týkají jen tuzemských soudů bursovních, ani předpisů §§ 595 a násl. c. ř. s., jichž předmětem rovněž mohou být jen rozhodčí výroky vydané na území platnosti c. ř. s. Proto se žaloba nehodí k tomu, by o ní u tuzemského soudu mohlo být jednáno a rozhodnuto, a právem ji proto procesní soud odmítl. Proti nálezům bursovního soudu vídeňského musí se strany bránit podle předpisů rakouského práva u rakouských soudů a u nich musí zakročit o nápravu také proti povolení exekuce, jež se stalo rakouským soudem v rámci mezistátní dohody, jak obsažena je ve vl. nař. čís. 145/19 a 141/25 sb. z. a n. Jinak by tomu bylo, kdyby exekuci povolil tuzemský soud, neboť pak mohl by se dlužník bránit podle předpisů § 79 a násl. ex. ř. O případy čl. XXIX a XXX uvoz. zák. k ex. ř. tu nejde.

Čís. 12845.

S hlediska § 87 směn. zák. jest rozhodné jen, zda žalobce věděl, nabývá směnky, o námitkách dlužníka. Nedbalost majitele při nabytí směnky, ba ani jeho hrubá nedbalost nestačí.

(Rozh. ze dne 27. září 1933, Rv I 1375/33.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolatel napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.), leč neprávem. Podle zjištění odvolacího soudu, z nichž při tomto dovolacím důvodu jest vycházeti, odevzdal dovolatel zažalovanou směnku, jím podepsanou, Vilému P-ovi, by mu opatřil na ni zápůjčku u některého peněžního ústavu, a nebylo žalobci při nabytí směnky nic známo o podvodném úmyslu Viléma P-a. Je-li tomu tak, nutno přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že dovolatel nemůže uplatňovati podle § 87 směn. zák. námitky vznesené jím proti směnečnému platebnímu příkazu proti žalobci, jenž nabyl směnky bezelstně. Netřeba se proto ani zabývatí otázkou, zda dovolatel zmocnil Viléma P-a i ku přijetí peněz, čili nic. Žalobce neměl povinnost pátrat po tom, jakým způsobem Vilém P. nabyl směnky a jakým způsobem chtěl nakládati se směnečnou hodnotou. Případná nedbalost žalobce při nabytí směnky, ba ani hrubá nedbalost jeho, by nestačila, poněvadž jedině rozhodné jest, zda žalobce věděl v okamžiku nabytí směn-

ky o námitkách dovolatelem uplatňovaných (sr. Staub-Stranz kom. ke směnečnému řádu čl. 82, pozn. 17 a Rouček, Československý zákon směnečný § 87).

Čís. 12846.

Lze vydati směnečný platební příkaz proti veřejným společníkům, kteří jimi byli v době, kdy byla směnka veřejnou obchodní společností podepsána, třebaže se směnečný dluh podle obsahu směnky stal splatným teprve po výstupu společníků ze společnosti.

Stačí, podepsal-li veřejný společník biankosměnku před vystoupením ze společnosti, třebaže směnka byla vyplněna až po jeho vystoupení ze společnosti.

Dobrodiní § 61 (3) vyr. řádu z roku 1931 požívají jen oni veřejní společníci, kteří jsou jimi v čase zahájení řízení, nevztahuje se však na společníky již vystoupivší.

(Rozh. ze dne 27. září 1933, Rv I 1563/33.)

Firma K., S. a spol. podepsala v srpnu 1930 jako vydatelka vlastní směnku. Směnka měla datum vystavení 23. srpna 1930 a datum dospělosti dne 30. září 1932. Žalovaní byli veřejnými společníky firmy K., S. a spol., z níž vystoupili a byli v obchodním rejstříku vymazáni dne 21. července 1931. Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní veřejní společníci mimo jiné, že směnka byla proti nim zažalována teprve po jejich vystoupení ze společnosti a že o jmění veřejné obchodní společnosti K., S. a spol. bylo zahájeno a potvrzeno vyrovnání. *Procesní soud* prvního stolu ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v *důvodech*: Jde o to, zda mohl býti směnečný platební příkaz vydán přímo proti žalovaným jakožto vymazaným společníkům veřejné obchodní společnosti K., S. a spol. Soud jest toho názoru, že směnečný platební příkaz proti žalovaným jakožto bývalým veřejným společníkům bývalé veřejné společnosti provozované pod firmou K., S. & Co. ve Vídni byl vydán právem. Nebylo závary, by nebyl směnečný platební příkaz vydán přímo proti žalovaným, ano bylo listinně podle § 557 c. ř. s. též prokázáno, že v den vystavení směnky byli žalovaní veřejnými společníky vystavitele směnky, firmy K., S. & Co. ve Vídni, a že ještě neuplynulo od jich výmazu jako veřejných společníků společnosti z rejstříku, t. j. od 21. července 1931, pět let, neboť podle čl. 112 obch. zák. stíhá i směnečný závazek jako každý jiný závazek veřejné společnosti její veřejné společníky a podle čl. 146 obch. zák. promlčují se žaloby proti společníku z nároků proti společnosti v pěti letech po zrušení společnosti nebo po jeho vystoupení a začíná promlčení dnem, v němž bylo zapsáno do obchodního rejstříku vystoupení společníkovo. Vydání směnečného platebního příkazu proti veřejným společníkům ze závazku veřejné obchodní společnosti nevadí ustanovení § 11 druhý odstavec ex. ř., jak miní strana žalovaná, naopak mluví § 11 první odstavec ex. ř. spíše pro přípustnost